

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14780/2023
20.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Јасмина Михајловић, адвокат из ..., против туженог „Wood Detal“, доо Осечина из Осечине, кога заступа Урош Спасојевић, адвокат из ..., ради побијања уговора о преносу права на непокретности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3683/22 од 09.02.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3683/22 од 09.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 3779/21 од 27.10.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и побија се Уговор о преносу непокретности ОПУ: 496-2016 закључен између ББ из ... и туженог, и утврђено је да не производи правно дејство у односу на тужиоца до висине његовог потраживања према ББ из ..., по основу правноснажне извршне пресуде Вишег суда у Ваљеву П 6/19 од 28.08.2019. године у износу од 130.000 евра, у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме пословне банке откупљују ову валуту у месту плаћања на дан исплате, са каматом обрачунатом на исти начин на главни дуг, почев од 01.05.2008. године до 25.12.2012. године, по стопи Европске централне банке, а за период од 25.12.2012. године до исплате са законском затезном каматом, као и у износу од 1.073.250,00 динара на име трошкова поступка, што је тужени дужан да призна и трпи да наведена имовина буде предмет извршења ради наплате тужиоцевог потраживања према ББ из Другим ставом изреке одбијен је предлог за одређивање привремене мере забране туженом да располаже непокретностима означеним у том ставу изреке. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове спора у износу од 92.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3683/22 од 09.02.2023. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 3779/21 од 27.10.2021. године у првом и трећем ставу

изреке. Другим ставом изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се применом члана члана 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 408. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 са изменама и допунама) Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Вишег суда у Ваљеу П 6/19 од 28.08.2019. године, потврђеном пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7939/19 од 14.05.2020. године, обавезани су ББ и ВВ да тужиоцу АА исплате износ од 130.000 евра у динарској противвредности по најповољенијем курсу по коме пословне банке откупљују ову валуту у месту плаћања на дан исплате, са каматом по стопи Европске централне банке обрачунатом за период од 01.05.2008. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате са законском затезном каматом, као и да му накнаде трошкове поступка у износу од 1.073.250,00 динара. По предлогу тужиоца заснованом на наведеној правноснажној пресуди Основни суд у Ваљеу је донео решење о извршењу ИИ 335/10 од 22.07.2020. године. Уговором ОПУ: 496-2016 од 20.06.2016. године, овереним од стране јавног извршитеља, ББ је у друштво са ограниченом одговорношћу Wood detal доо Осечина, унео нови улог чиме је сагласно члану 146. став 1. тачка 1. Закона о привредним друштвима повећао оснивачки капита тог друштва, који се састоји од неновчаног капитала – земљишта и зграда наведених у ЛН .. КО ... са уделом ББ 1/1, затим парцела из ЛН бр. .. КО ... са уделом 88/240 и породичне стамбене зграде број 1, саграђене на кп бр. .. КО ... са уделом 1/1, парцеле из ЛН бр. .. КО ... са уделом 1/1, парцеле број .. КО ... са уделом 1/1, парцеле из ЛН бр. .. КО ... са уделом 52826/92826, парцеле из ЛН бр. .. КО ..., са уделом 120/960, парцеле из ЛН .. КО ..., са уделом 240/1200, парцеле из ЛН бр. .. КО ... са уделом 3/4, непокретности из ЛН бр. .. КО ... са уделом 2/3, парцеле из ЛН бр. .. КО ... са уделом 2/3 и парцеле из ЛН .. КО ... са уделом 1/1, чија укупна вредност износи 336.323,90 евра, по средњем курсу на дан 20.06.2016. године, динарске противвредности 41.432.111,20 динара, на основу ког уговора је ББ, добио 44,74% удела у капиталу друштва. На основу наведеног уговора ББ је поднео захтев за промену носиоца права на непокретности, на основу кога је дана 27.07.2020. године код РГЗ – СКН Ваљево формиран предмет број 952-02-4-03-74818/20. Закључком о спровођењу извршења о наплати од 31.08.2020. године утврђено је да је решењем Основног суда у Ваљеу ИИ 335/20 од 22.07.2020. године одређено извршење пленидбом $\frac{1}{2}$ зараде, накнаде зараде, плате, накнаде плате извршног дужника ББ, која примања извршном дужнику исплаћује послодавац Detal доо, друштво за производњу, промет и услуге из Осечине. Према подацима из предмета јавног извршитеља број 262 ИИ 418/20, од извршних дужника ББ и ВВ, потраживање тужиоца је до сада наплаћено у износу од 175.617,62 динара спровођењем извршења на њиховим зарадама, с тим што је последња заплена у износу од 8.000,00 динара на име ББ била дана 19.08.2021. године, односно од његове последње зараде, будући да је дана 28.07.2021. године његов радни однос престао услед остваривања права на старосну пензију.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом чл.280 -285 ЗОО, закључили да су испуњени услови за побијање Уговора о преносу права на непокретностима ОПУ: 496/16, закљученог између ББ и туженог, односно да до висине тужиочевог потраживања утврђеног правноснажном и извршном

пресудом Вишег суда у Ваљеу П 6/19 од 28.08.2019. године, исти не производи правно дејство према тужиоцу. Образлажући своје становиште нижестепени судови су навели да је услед предузимања радњи извршног дужника дошло до умањења његове имовине до те мере да тужилац није у могућности да у најкраћем разумном року реализује своју тражбину утврђену правноснажном и извршном судском пресудом, због чега је основан његов захтев за побијање дужникових правних радњи, одређен тужбом благовремено поднетом дана 01.09.2020. године, до ког датума није протекао трогодишњи рок који се има рачунати од дана подношења захтева за промену носиоца права на непокретностима од 27.07.2020. године.

Према становишту Врховног суда, побијана пресуда заснована је на правилној примени материјалног права.

Чланом 280. став 1. ЗОО, прописано је да сваки поверилац чије је потраживање доспело за исплату, и без обзира када је настало, може побијати правну радњу свог дужника предузету на штету поверилаца, док је ставом 2. истог члана прописано да је правна радња предузета на штету поверилаца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоачевог потраживања.

Чланом 281. ЗОО прописано је да се теретно располагање може побијати ако је у време располагања дужник знао или је могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима и ако је трећем лицу са којим је или у чију корист правна радња предузета то било познато или је могло бити познато (први став), док се код бесплатних располагања и са њима изједначених правних радњи сматра да је дужник знао да предузетим располагањем наноси штету повериоцима и за побијање тих радњи захтева се да је трећем лицу то било познато или је могло бити познато (трећи став).

Према утврђеном чињеничном стању, несумњиво следи да је током вођења парнице по тужби ради дуга са означеном вредношћу спора од 130.000 евра, окончаном правноснажном пресудом Вишег суда у Ваљеу П 6/19 (2015) од 28.08.2019. године, тужилац дана 24.06.2016. године, приступио закључењу Уговора ОПУ 496-2016 о приступању члана и повећању основног улога капитала новим улогом Привредног друштва „Wood Detal“ доо Осечина, туженог у овој парници. Наведени уговор за предмет је имао неновчани капитал – земљиште и зграде, на којима је ББ, један од тужиоачевих дужника, био искључиви власник или сувласник. Чланом 33. Закона о основама својинско правних односа, прописано је да се на основу правног посла право својине на непокретности стиче уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом. У конкретном случају на основу наведеног уговора од 24.06.2016. године, ББ је РГЗ – СКН Ваљево, захтев за промену носиоца права на непокретностима поднео тек 27.07.2020. године, када је формиран предмет број 952-02-4-03-74818/20. На наведени начин ББ је учинио јавно доступним податак о титулару права својине, односно о промени носиоца права својине или сусвојине на означеним непокретностима, од ког датума се према правилном становишту нижестепених судова има рачунати трогодишњи рок за подношење тужбе ради побијања дужникових правних радњи одређен чланом 285. став 1. ЗОО.

Код овако утврђеног чињеничног стања, на које је материјално право правилно примењено, побијаном одлуком је тужиоцу основано пружена тражена правна заштита, имајући у виду чињеницу да је решењем о извршењу ИИ 335/20 од 22.07.2020. године, према извршним дужницима ББ и ВВ извршење одређено на целокупној њиховој имовини. Како је спровођењем извршења на новчаним средствима извршних дужника, запленом њихових зарада, тужиоачево потраживање у висини главног дуга од 130.000 евра, у динарској противвредности са припадајућом каматом од 01.05.2008. године до исплате и у висини трошкова поступка од 1.073.250,00 динара, наплаћено само у обиму

од 175.617,62 динара, с тим што је последња заплена од 8.000,00 динара, на име ББ била дана 19.08.2021. године, када му је пре одласка у старосну пензију исплаћена последња плата, то се имајући у виду износ његове пензије од 25.600,22 динара, не може очекивати да ће тужиочева тражбина у разумно кратком року бити у целости наплаћена, због чега је тужбом поднетом сходно члану 283. став 1. и 2. у вези са чланом 284. ЗОО, тужбени захтев истакнут у односу на тужено правно лице, као субјект у чију корист је имовином извршног дужника ББ располагамо на штету тужиоца, основано усвојен у целости.

На основу изложеног, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић